

Sygn. akt I C 746/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2014r.

SĄD OKRĘGOWY w ŁOMŻY w WYDZIALE I CYWILNYM,

w składzie:

PRZEWODNICZĄCY: SSO ANDRZEJ KORDOWSKI

PROTOKOLANT: KATARZYNA MILEWSKA

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2014 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku, Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Sądowi Rejonowemu Gdańsk- Południe, Sądowi Rejonowemu Gdańsk- Północ, Sądowi Rejonowemu w Słupsku, Sądowi Rejonowemu w Sopocie, Sądowi Rejonowemu dla Warszawy P. w W., Sądowi Rejonowemu w Gryficach, Sądowi Rejonowemu Poznań – Stare Miasto, Sądowi Okręgowemu w Słupsku, Sądowi Okręgowemu w Warszawie, Sądowi Okręgowemu w Warszawie - P., Sądowi Okręgowemu w Szczecinie, Sądowi Okręgowemu w Toruniu, Sądowi Okręgowemu w Suwałkach, Sądowi Okręgowemu w Opolu, Sądowi Okręgowemu w Poznaniu, Sądowi Okręgowemu w Katowicach, Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze, Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku, Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu, Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach, Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie i Sądowi Najwyższemu

o zapłatę

1. powództwo oddała;
2. zasądza od powoda J. J. na rzecz Skarbu Państwa- Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3.600 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 746/12

UZASADNIENIE

Powód J. J. w pozwie skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Południe, Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ, Sądowi Rejonowemu dla Warszawy P. w W., Sądowi Rejonowemu w Słupsku, Sądowi Rejonowemu w Gryficach, Sądowi Rejonowemu w Sopocie, Sądowi Rejonowemu Poznań - Stare Miasto w P., Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Sądowi Okręgowemu w Słupsku, Sądowi Okręgowemu w Warszawie, Sądowi Okręgowemu Warszawa - Praga w Warszawie, Sądowi Okręgowemu w Szczecinie, Sądowi Okręgowemu w Toruniu, Sądowi Okręgowemu w Suwałkach, Sądowi Okręgowemu w Opolu, Sądowi Okręgowemu w Poznaniu, Sądowi Okręgowemu w Katowicach, Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze, Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku, Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku, Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu, Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu, Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach, Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie i Sądowi Najwyższemu wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu.

Z uzasadnienia pozwu wynika, iż powód zarzuca opieszałość i przewlekłość postępowania w sprawach: I Co 375/09 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe, I Co 1540/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy P. w W., IX Co 3283/12 Sądu

Rejonowego w Słupsku, IV Cz 1250/12 Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie, IV Cz 447/12 Sądu Okręgowego w Słupsku, I C 188/11 Sądu Rejonowego w Gryficach, I C 157/12 Sądu Okręgowego w Toruniu, I C 366/11 Sądu Okręgowego w Gdańsku, I C 416/12 Sądu Okręgowego w Suwałkach, I C 278/12 Sądu Okręgowego w Opolu, I C 143/11 Sądu Okręgowego w Warszawie, I ACa 1456/10 i I ACa 880/09 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, I C 947/07 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ, III Ca 505/09 Sądu Okręgowego w Gdańsku, II Cz 1173/12 Sądu Okręgowego w Szczecinie, V ACz 398/12 i I ACz 2033/11 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, I ACz 815/12 Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, I ACz 1493/12 Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, I ACa 45/12 Sądu Apelacyjnego w Warszawie, I ACz 775/12 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, IV Cz 907/10 i IV CNP 17/12 Sądu Najwyższego. Powód wskazał, iż złożył skargi na przewlekłość postępowania w sprawach: I C 407/10 i I C 72/11 Sądu Rejonowego w Sopocie, I C 871/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe, XV C 769/12, I C 1404/11, XV C 93/12, XV Co 46/12, XV C 1158/12, XV (...), I C 128/12, I C 88/12, I C 1756/11, I C 518/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku, I C 1449/11 Sądu Okręgowego w Toruniu, I C 105/10 Sądu Okręgowego w Słupsku, I C 635/11 Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P., II C 421/11, I C 630/11, II C 573/11, II C 706/11 Sądu Okręgowego w Katowicach, I C 1787/11 i I C 1747/11 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, I C 3104/11, I C 2315/11 Sądu Okręgowego w Poznaniu, I C 356/09, I C 77/11, I C 31/11, I C 1236/10, I C 814/10, I C 138/11, I C 54/10, I C 290/11, I C 749/09, I C 662/10, I C 1154/10 Sądu Okręgowego w Warszawie, domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 20.000 zł. Powód podniósł, iż postanowieniami wydanymi w sprawach: XVI S 195, 255/12, XVI S 266, 319/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku, I S 84, 85, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 94/12, V S 34, 40/12 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, II S 107/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu, I S 56/12, I S 54, 55/12, I S 60/12 Sądu Apelacyjnego w Katowicach, I S 33/12 i I S 39/12 Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, I AS 30, 31/12 Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, I S 165, 166, 167, 168, 169/12, I S 162, 170, 171, 172, 173, 175/12 Sądu Apelacyjnego w Warszawie zostały odrzucone i oddalone jego skargi na przewlekłość postępowania wobec ich nieopłacenia, złożenia nie w terminie, niezastnienia wskazanej w nich nieuzasadnionej zwłoki. Zdaniem powoda spełnił on nałożone wymogi na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych, ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze oraz przepisów k.p.c., jak art. 117 k.p.c. Powód domaga się rozpoznania jego skarg w tym procesie. Powód podniósł, iż został pozbawiony prawa do obrony i dochodzenia roszczeń objętych jego wnioskami i skargami. Powód wskazał, iż odczuł dyskryminację i wykorzystanie jego położenia z uwagi na fakt osadzenia w zakładzie karnym. Skutkowało to pogorszeniem się jego stanu zdrowia poprzez zwiększone nadciśnienie, bóle i zawroty głowy, bóle wątroby i żołądka, nieżyt jelita, depresję i stany depresyjne. Powód wskazał, iż jest pod stałą opieką medyczną, zażywa leki, nie może właściwie funkcjonować w społeczeństwie, a jego rokowania co do samoegzystencji i wyleczenia na przyszłość są niemiarodajne.

Pozwany Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o odrzucenie pozwu w zakresie dotyczącym procedowania w sprawach I C 188/11 Sądu Rejonowego w Gryficach, I C 635/11 Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P., I C 947/07 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ oraz oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łomży ustalil i zważył co następuje.

Z twierdzeń zawartych w uzasadnieniu pozwu wynika, iż w ostatnich latach J. J. wszczął w sądach w kraju wiele różnych spraw: I Co 375/09 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe, I Co 1540/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy P. w W., IX Co 3283/12 Sądu Rejonowego w Słupsku, IV Cz 1250/12 Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie, IV Cz 447/12 Sądu Okręgowego w Słupsku, I C 188/11 Sądu Rejonowego w Gryficach, I C 157/12 Sądu Okręgowego w Toruniu, I C 366/11 Sądu Okręgowego w Gdańsku, I C 416/12 Sądu Okręgowego w Suwałkach, I C 278/12 Sądu Okręgowego w Opolu, I C 143/11 Sądu Okręgowego w Warszawie, I ACa 1456/10 i I ACa 880/09 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, I C 947/07 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ, III Ca 505/09 Sądu Okręgowego w Gdańsku, II Cz 1173/12 Sądu Okręgowego w Szczecinie, V ACz 398/12 i I ACz 2033/11 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, I ACz 815/12 Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, I ACz 1493/12 Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, I ACa 45/12 Sądu Apelacyjnego w Warszawie, I ACz 775/12 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, IV Cz 907/10 i IV CNP 17/12 Sądu Najwyższego. Ponadto złożył skargi na przewlekłość postępowania w sprawach: I C 407/10 i I C 72/11 Sądu Rejonowego w Sopocie, I C 871/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe, XV C 769/12, I C 1404/11, XV C 93/12, XV Co 46/12, XV C 1158/12, XV (...), I C

128/12, I C 88/12, I C 1756/11, I C 518/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku, I C 1449/11 Sądu Okręgowego w Toruniu, I C 105/10 Sądu Okręgowego w Słupsku, I C 635/11 Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w P., II C 421/11, I C 630/11, II C 573/11, II C 706/11 Sądu Okręgowego w Katowicach, I C 1787/11 i I C 1747/11 Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, I C 3104/11, I C 2315/11 Sądu Okręgowego w Poznaniu, I C 356/09, I C 77/11, I C 31/11, I C 1236/10, I C 814/10, I C 138/11, I C 54/10, I C 290/11, I C 749/09, I C 662/10, I C 1154/10 Sądu Okręgowego w Warszawie. W sprawach: XVI S 195, 255/12, XVI S 266, 319/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku, I S 84, 85, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 94/12, V S 34, 40/12 Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, II S 107/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu, I S 56/12, I S 54, 55/12, I S 60/12 Sądu Apelacyjnego w Katowicach, I S 33/12 i I S 39/12 Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, I AS 30, 31/12 Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, I S 165, 166, 167, 168, 169/12, I S 162, 170, 171, 172, 173, 175/12 Sądu Apelacyjnego w Warszawie jego skargi na przewlekłość postępowania zostały odrzucone, bądź oddalone.

Niniejszym pozwem powód domaga się zasądzenia na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 80.000 zł za doznaną w związku z postępowaniami toczącymi się przed wymienionymi w pozwie sądami szkodę niemajątkową. W pismach z dnia 15 listopada 2012 r. i 24 stycznia 2013 r. powód poparł zgłoszone w pozwie żądanie, podnosząc, że materiał dowodowy sprawy umożliwia jej merytoryczne rozpoznanie (k. 56, 261).

W toku postępowania w niniejszej sprawie powód, prawidłowo zawiadomiony o terminach posiedzeń, dwukrotnie odmówił udziału w czynności przesłuchania go w charakterze strony i stawienia się na wyznaczone posiedzenia w dniu 12 czerwca 2013 r., a następnie w dniu 28 stycznia 2014 r. (notatki urzędowe – k. 303, 352).

J. J. jest pozbawiony wolności i przebywa w Areszcie Śledczym w W..

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawy prawnej roszczenia powoda należy upatrywać w przepisach art. 417 i n. k.c. w zw. z art. 15 i 16 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

W myśl art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 417¹ § 2 k.c., jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.

Z powyższych przepisów wynika konieczność wykazania zaistnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności pozwanego na omawianej podstawie, a mianowicie przewlekłości postępowania sądowego, szkody oraz normalnego związku przyczynowego pomiędzy przewlekłością postępowania i szkodą.

Wskazać należy, iż z art. 2 wskazanej wyżej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. wynika, iż dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawilości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. W kwestii tej orzekły już pozwane Sądy, rozpoznając wniesione przez J. J. skargi, zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami. W niniejszym postępowaniu natomiast Sąd nie jest uprawniony do ponownego rozpoznawania tych skarg i dokonywania oceny prawidłowości orzeczeń Sądów w kwestii wniesionych przez powoda skarg na przewlekłość postępowania. Do uwzględnienia zaś przedmiotowego powództwa konieczny jest przede wszystkim prejudykat w postaci orzeczenia stwierdzającego, że przewlekłość postępowania w wymienionych w pozwie sprawach faktycznie miała miejsce.

Ponadto zaistnieć muszą wskazywane już powyższej dalsze przesłanki - szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy taką przewlekłością i szkodą.

Jak sam powód wskazał w uzasadnieniu pozwu wszystkie jego skargi na przewlekłość postępowania w wymienionych przez niego sprawach zostały odrzucone, bądź oddalone, nie odniosły zatem oczekiwanego przez niego rezultatu w postaci uzyskania orzeczeń stwierdzających przewlekłość postępowań w tych sprawach. Tym samym powód nie wykazał nieprawidłowości postępowań, których był stroną, a które w rezultacie miały doprowadzić do przewlekłego ich prowadzenia, ani pozostałych przesłanek odpowiedzialności strony pozwanej w przedmiotowej sprawie.

Podkreślić należy, iż postawa powoda w niniejszym postępowaniu była wyjątkowo bierna i ograniczała się w zasadzie do przedstawienia swoich twierdzeń w pozwie. Powód, mimo dopuszczenia przez Sąd dowodu z przesłuchania powoda w charakterze strony w drodze pomocy prawnej i prawidłowego zawiadomienia go o terminach tego przesłuchania, dwukrotnie odmówił udziału w tej czynności i stawienia się na wyznaczone posiedzenia w dniu 12 czerwca 2013 r., a następnie w dniu 28 stycznia 2014 r. (notatki urzędowe – k. 303, 352).

W ten sposób powód uchybił nie tylko art. 6 k.c., w myśl którego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, ale również przepisom kodeksu postępowania cywilnego, które wzmacniając kontrydiktoryjny charakter procesu, zobowiązują strony do aktywnego udziału w procesie. Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Rozprawa odbywa się w ten sposób, że po wywołaniu sprawy strony - najpierw powód, a potem pozwany - zgłaszają ustnie swe żądania i wnioski oraz przedstawiają twierdzenia i dowody na ich poparcie. Strony mogą ponadto wskazywać podstawy prawne swych żądań i wniosków. Każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych (art. 210 § 1 i 2 k.p.c.). Strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (art. 232 zd. 1 k.p.c.).

Natomiast z art. 233 k.p.c. wynika, iż sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd oceni na tej samej podstawie, jakie znaczenie nadać odmowie przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez nią w jego przeprowadzeniu wbrew postanowieniu sądu.

Niewątpliwie powód J. J. nie tylko nie sprostał zadaniom wynikającym z powyższych przepisów, ale dodatkowo swoim postępowaniem zmierzał do przedłużenia postępowania. Złożył bowiem ponowny wniosek o ustanowienie mu pełnomocnika z urzędu, oparty na tych samych okolicznościach, jak poprzedni jego wniosek oraz dwukrotnie odmówił udziału w czynności przesłuchania go w charakterze strony w drodze pomocy prawnej. Takie zachowanie powoda wskazuje jednoznacznie na celowe działanie na zwłokę i przedłużenie procesu. Skoro powód nie wywiązał się ze spoczywającego na nim obowiązku udowodnienia faktów, stanowiących podstawę jego roszczenia, Sąd nie uznał za stosowne - zwłaszcza w systemie procesu kontrydiktoryjnego, podejmowanie w tym względzie działań z urzędu.

Z treści pozwu wynika, iż dotychczas wnoszone skargi powoda na przewlekłość postępowania zostały odrzucone, bądź oddalone, a w oparciu o jego twierdzenia nie sposób przyjąć, iż we wskazanych przez powoda sprawach istotnie doszło do przewlekłości postępowania oraz innych działań niezgodnych z prawem, ani tym bardziej, by powód doznał z tego tytułu jakiegokolwiek uszczerbku.

Powód nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie opisywanych przez niego w pozwie schorzeń i dolegliwości oraz nie udowodnił, że są one skutkiem działalności pozwanego Skarbu Państwa – wskazanych w pozwie sądów opieszale rozpoznających sprawy, w których powód był stroną. Jego twierdzenia w tym zakresie zaprezentowane w pozwie są gołosłowne i nie poparte żadnym materiałem dowodowym. Stanowisko powoda, że obecny jego stan zdrowia jest wynikiem nieprawidłowego procedowania sądów w wymienionych przez powoda sprawach jest dowolne i w okolicznościach niniejszej sprawy nie znajduje uzasadnienia. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił stwierdzić, by aktualny stan zdrowia powoda (w istocie również nieudowodniony) pozostawał w jakimkolwiek

związku przyczynowo - skutkowym ze sposobem procedowania przez pozwane sądy we wskazanych w pozwie sprawach.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wskazanych powyżej przepisów prawa, Sąd Okręgowy powództwo oddalił (pkt I wyroku).

O kosztach procesu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wobec przegranej powoda, orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2009 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. 2013, poz.1150 j.t.) w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.), jak w pkt II wyroku.